

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2022/954**z dnia 12 maja 2022 r.****zmieniające regulacyjne standardy techniczne ustanowione w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 183/2014 w odniesieniu do doprecyzowania obliczania korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 110 ust. 4 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z definicją korekty ryzyka kredytowego zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 95 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 jedynie oczekiwane straty kredytowe odzwierciedlone w korektach z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dokonanych przez instytucję posiadającą ekspozycję, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, mogą zostać uwzględnione przy przypisywaniu wagi ryzyka do celów art. 127 ust. 1 tego rozporządzenia. Jednakże straty kredytowe uwzględnione w cenie transakcji na ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, które to straty są utrzymywane przez instytucję sprzedającą jako zrealizowana strata, nie mogą zostać uznane po sprzedaży przez instytucję nabywającą. W wyniku tego mająca zastosowanie waga ryzyka stosowana w odniesieniu do ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, może ulec zmianie w następstwie sprzedaży tej ekspozycji, nawet jeżeli cena transakcji obejmuje dyskonto w kwocie równej korektom z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego w odniesieniu do oczekiwanych strat kredytowych zaksięgowanych przez instytucję sprzedającą przed sprzedażą. Sytuacja ta stwarza przeszkodę regulacyjną dla powstawania wtórnych rynków ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, ponieważ potencjalna rozbieżność między wagami stosowanymi w odniesieniu do ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, odpowiednio przez instytucję sprzedającą i przez instytucję nabywającą może sprawić, że transakcja ta będzie mniej atrakcyjna dla instytucji nabywającej, a tym samym w nieuzasadniony sposób utrudniać instytucjom kredytowym usuwanie z bilansu ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania.
- (2) Ponadto aby uwzględnić, że pandemia COVID-19 może doprowadzić do tego, że instytucje kredytowe będą narażone na wzrost poziomów ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, pożądane jest usunięcie wszelkich przeszkód regulacyjnych dla tworzenia wtórnych rynków ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania. Należy zatem zapewnić, by korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego uznane do celów art. 127 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obejmowały wszelkie dyskonta w cenie transakcji na ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, których to korekt instytucja nabywająca nie uznała poprzez podwyższenie kapitału podstawowego Tier I. W szczególności, aby po nabyciu uniknąć wszelkiego niepotrzebnego podwójnego ujmowania potencjalnego spadku poziomu oczekiwanej straty przez instytucję nabywającą zarówno po stronie kapitału podstawowego Tier I tej instytucji, jak i do celów określenia wagi ryzyka zgodnie z art. 127 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku przeszacowania ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, mającego miejsce po jej nabyciu, dyskonto nie powinno już uwzględniać tej części kwoty przeszacowania ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, która została ujęta jako zwiększenie kapitału podstawowego Tier I tej instytucji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 183/2014 ⁽²⁾.
- (4) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (5) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych związanych z nim kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 183/2014

W art. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 183/2014 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Nie naruszając przepisów ust. 1, przy obliczaniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego do celów przypisania wag ryzyka, o których mowa w art. 127 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do niezabezpieczonej części ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, instytucje uwzględniają wszelkie dodatnie różnice między kwotą należną od dłużnika z tytułu tej ekspozycji oraz sumą następujących kwot:

- a) dodatkowej redukcji funduszy własnych, w przypadku gdy ekspozycja ta została całkowicie spisana;
- b) wszelkich istniejących już redukcji funduszy własnych związanych z tą ekspozycją.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 183/2014 z dnia 20 grudnia 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia sposobu obliczania korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego (Dz.U. L 57 z 27.2.2014, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).